

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/446/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213212105
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213212105.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s, so sídlom Bratislava, Olejkárska ul. č. 1, IČO: 00 492 736, zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom Advokátskej kancelárie ECKER-KÁN & partners, so sídlom Bratislava, Námestie M. Benku 9, proti odporcovi: H. E., nar. XX.XX.XXXX, adresa pre doručovanie: C., S. kríži XXXX/XX, o zaplatenie sumy 50,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno, č.k. 6C/394/2013-41 zo dňa 24. januára 2014, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania m e n í tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 34,07 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, právnemu zástupcovi navrhovateľa.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eura a náhradu trov konania v sume 21,49 eura k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, všetko do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku. Vo veci samej tak rozhodol na tom skutkovom základe, že odporca dňa 05.12.2012 cestoval mestským hromadným dopravným prostriedkom navrhovateľa, linkou MHD č. 4 v Bratislave a pri kontrole cestovných lístkov sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom. Zároveň odmietol zaplatiť cestovné v sume 0,70 eura a pokutu vo výške 50 eur za porušenie Prepravného poriadku navrhovateľa. Rozhodnutie v tejto časti súd právne odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 5, § 11 ods. 1 vyhlášky č. 168/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov, ako aj ustanovením § 563 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 OSP s použitím ust. § 150 ods. 2 OSP a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, no súčasne vychádzal z toho, že ním následne ustálená výška trov konania - 71,62 eura (16,50 eura za zaplatený súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia vo výške 55,12 eura za 2 úkony právnej služby: 1. príprava a prevzatie veci, 2. podanie návrhu na súd, t.j. 2 x 16,60 eura + 19% DPH + 2x 7,81 eura režijný paušál) je v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. neprimeraná výške uplatňovanej pohľadávky. Nadväzne priznal navrhovateľovi náhradu trov konania v rozsahu 30% t. j. 21,49 eura, nakoľko v danom prípade ide o drobný spor a trovy konania sú neprimerané voči uplatňovanej pohľadávke.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol napadnutý výrok rozsudku zmeniť a priznať mu náhradu trov vo výške 104,38 eura, pozostávajúce zo sumy 16,50 € za súdny poplatok a z trov právneho zastúpenia vo výške 87,88 eura (3 úkony po 16,60 € + DPH + 3 x režijný paušál po 7,81 eura). Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, spočívajúce v nesprávnej aplikácii ust. § 150 ods. 2 OSP. Podľa navrhovateľa je neprimeranosť trov konania voči pohľadávke potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Aj v konaniach, predmetom ktorého je drobný spor, musí súd vždy postupovať dôsledne, pretože ani

v týchto konaniach sa nezmenila rovnosť účastníkov konania a ústavné právo každého domáhať sa ochrany na súde a právo účastníka na spravodlivý proces. Namietal, že súd sa v danej veci nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Bol toho názoru, že ako niekoľkonásobne vyššiu sumu je potrebné chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v prejednávanej veci nie je. Poukázal na skutočnosť, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa a preto ho nemožno znižovať v rámci trov konania. Je nepochybné, že žiadne ustanovenie hmotných, či procesných noriem platných na území Slovenskej republiky, neobmedzuje právo účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese advokátom. Záverom si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods.1 OSP), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je čiastočne dôvodné. Rozsudok vo veci samej (povinnosť odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eura) nadobudol právoplatnosť, pretože voči nemu nebolo podané odvolanie.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa písomným návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 04.06.2013 domáhal uloženia povinnosti odporcovi zaplatiť mu sumu 50,70 eura ako aj náhradu trov konania. Mal za preukázané, že odporca použil dopravný prostriedok navrhovateľa bez platného cestovného lístka, čím mu vzniklo bezdôvodné obohatenie v sume 0,70 eur a súčasne ho zaťažuje sankcia za nepreukázanie sa platným cestovným lístkom v sume 50 eur. Trovy si vyčíslil jednak za súdny poplatok v sume 16,50 eura a jednak za právne zastúpenie advokátom v sume 87,88 eura za 3 úkony právnej služby (1. prevzatie zastúpenia, 2.pokusy o zmier - výzva na zaplatenie, ďalšia porada s klientom, 3. písomné podanie na súd), po 16,60 eura za úkon + 20% DPH a paušálnou náhradou hotových výdavkov za 3 úkony po 7,81 eura.

Občiansky súdny poriadok charakterizuje v ustanovení § 137 trovy konania najmä ako hotové výdavky účastníkov a ich zákonných zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Toto zákonné ustanovenie § 142 OSP vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na účelne vynaložené trovy pre uplatnenie alebo bránenie práva. Posúdenie účelnosti závisí od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Trovy konania v zmysle ustanovenia § 137 OSP nemusí účastník občianskeho súdneho konania vynaložiť vždy v čase po jeho začatí alebo do jeho právoplatného skončenia, musia byť však zaplatené v bezprostrednej súvislosti s týmto konaním.

V ustanovení § 150 ods. 2 OSP, podľa ktorého, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť, ide o zdôraznenie zásady, že úspešnému účastníkovi sa priznávajú trovy konania, ktoré boli vynaložené účelne, no keďže ide o konanie s nízkou hodnotou sporu, možno pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobnom spore neprimerané. Pôjde spravidla o vec s nízkou hodnotou sporu (najčastejšie sankcie za cestovanie bez neplatného cestovného lístka). V týchto konaniach najmä trovy konania niekedy predstavujú niekoľko násobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie

takýchto pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta môžu zostať tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé.

V predmetnom konaní ide o drobný spor (§ 200ea OSP), pretože navrhovateľ si v ňom uplatňuje sumu vo výške 50,70 eura t.j. sumu nepresahujúcu 1000 eur. Pred podaním návrhu v tejto veci advokát navrhovateľa vyzýval odporcu na zaplatenie pohľadávky predtým, než podal návrh na súd. Takýto úkon súd posúdil ako úkon bezprostredne nesúvisiaci s následným súdnym konaním, predmetom ktorého bola pohľadávka popísaná v predžalobnej výzve. Nejde ani o náklady spojené s uplatnením pohľadávky na súde ako jej príslušenstvo v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ktorými sú spravidla trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, a to aj v predsúdnom štádiu (zaobstaranie znaleckého posudku objasňujúceho vznik a výšku škody, cestovné náklady a iné obdobné náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky). Tieto náklady sa musia týkať zročnej pohľadávky a musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania. Len výnimočne môžu byť náklady spojené s uplatnením pohľadávky totožné s trovami súdneho konania.

Z uvedených dôvodov sa odvolací súd sa stotožňuje so stanoviskom prvostupňového súdu o nepriznaní odmeny za úkon právnej služby, označený ako - „pokús o zmier - výzva na zaplatenie“. Zároveň odvolaciemu súdu je z rozhodovacej činnosti (§ 121 O.s.p.) známe, že navrhovateľ podáva väčšie množstvo návrhov na začatie súdneho konania, ktoré sú z hľadiska právnej argumentácie absolútne totožné a menia sa len údaje o cestujúcom (odporcovi), o čase cestovania a linke mestskej hromadnej dopravy. Je nepochybné, že prepísanie takýchto údajov zo záznamu revízora do súdneho podania je jednoduchou administratívnou činnosťou, a nie odborne právne „náročným a zložitým procesom“.

V tomto smere odvolací súd zdôrazňuje, že nepriznanie časti trov konania navrhovateľovi nemá právny základ výlučne v aplikácii § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj v § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré ustanovenie priznanie náhrady trov konania podmieňuje účelnosťou vynaložených trov. Dopísanie niekoľkých údajov prostredníctvom kvalifikovaného právneho zástupcu/advokáta do „elektronickej predtlačky“ písomnosti nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené trovy konania; rozhodne nie v celom rozsahu nárokovanej odmeny za právnu službu. Tvrdenie odvolateľa o tom, že neprimeranosť trov prichádza do úvahy len v prípade, ak tieto niekoľkonásobne prevyšujú pohľadávku, nemá oporu v texte zákona.

Keďže odvolací súd ustálil, že navrhovateľ si uplatňoval odmenu advokáta za úkon predžalobnej výzvy neopodstatnene, prejednávajúc odvolanie dospel k záveru, že navrhovateľovi patrí v celom rozsahu len náhrada súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 eura a s ohľadom na charakter veci (vec s drobným sporom, hromadne uplatňovaná pohľadávka) je daný dôvod na priznanie náhrady ostatných účelne vynaložených trov - za právne zastúpenie - primerane v rozsahu 30 %, pretože porovnaním tejto výšky trov konania navrhovateľa oproti výške žalovanej istiny možno prijať záver o dôvodnosti použitia ustanovenia § 150 ods. 2 OSP. V tejto súvislosti odvolací dodáva, že súd prvého stupňa nesprávne krátil aj náhradu za súdny poplatok za návrh, ktorý navrhovateľovi patrí v celom rozsahu.

Odvolací súd za účelne vynaložené trovy konania považuje náhradu za zaplatený súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z dvoch úkonov advokáta - prevzatie zastúpenia (§ 14 ods.1 písm. a/) a podanie návrhu na súd dňa 3.6.2009 (§ 14 ods.1 písm. c/) v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb po 16,60 (spolu suma 33,20 eura), paušálna náhrada hotových výdavkov za 2 právne úkony po 7,81 eura = 15,62 eura (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.) a 20% DPH v sume 9,76 eura , t.j. 20 % zo sumy 33,20 + 15,62 (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.), čo je spolu suma za právne zastúpenie vo výške 58,58 eura . Úkon advokáta - pokús o zmier s výzvou na zaplatenie odvolací súd posúdil ako úkon bezprostredne nesúvisiaci s následným súdnym konaním, pretože jeho predmetom bola pohľadávka popísaná v predžalobnej výzve, pričom nejde ani o náklady spojené s uplatnením pohľadávky na súde ako jej príslušenstvo v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (napr. cestovné náklady, prípadne iné obdobné náklady priamo súvisiace s uplatnením pohľadávky).

S poukazom na vyššie uvedené mal odvolací súd za to, že navrhovateľovi patrí náhrada trov konania za zaplatený súdny poplatok za návrh v sume 16,50 eura a 30% náhrada za právne zastúpenie zo sumy 58,58 eura, teda spolu suma 34,07 eura (16,50 eur SP + 17,57 eura za právne služby).

Pre uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, týkajúcej sa trov konania podľa § 220 OSP zmenil tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 34,07 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 OSP a v odvolacom konaní čiastočne úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.